

Dr Elaine Phillips, Literatura Starego Testamentu,

Wykład 22, Poezja hebrajska, Psalmi, Gatunki

© 2024 Elaine Phillips i Ted Hildebrandt

Cóż, dzień dobry. Pokój Chrystusowy niech będzie z wami. Wygląda na to, że życie studenckie zbiera obecnie żniwo.

Brakuje nam około 10, od 10 do 12 osób, ale jest jeszcze jedna. Na zdrowie. W każdym razie oto ogłoszenia.

Ci z Was, którzy dokonują dodatkowych kredytów, rzeczy muszą zostać oddane dzisiaj. Żadnych wyjątków, żadnych rozszerzeń, jakkolwiek chcesz to nazwać. Mam już cztery lub pięć z nich i to jest po prostu świetne.

Dziękuję za ich wykonanie, a ci z Was, którzy są zaangażowani w ten projekt, niech pracują dalej. Będzie ci dobrze służyć, jestem pewien. Pojawiły się pytania dotyczące sposobu wyszukiwania komentarzy do artykułu. Wiem, że wasze myśli są skupione głównie na egzaminie, który przypada w środę, ale pozwólcie, że pozwolę sobie na kilka uwag na ten temat dla tych z Was, którzy nie mieli okazji dotrzeć do działu podręcznego biblioteki.

Jeśli uważnie przeczytałeś zadanie papierowe, wiesz, że jest tam napisane: „Proszę nie używać Matthew Henry’ego, który jest łatwo dostępny w Internecie, ale nie zawiera tego rodzaju rzeczy, których tutaj szukamy. Zamiast tego, wchodząc do biblioteki, szczególnie do pokoju referencyjnego – ufam, że wiesz, który to jest – miń stanowisko wydawnicze, skręć w lewo i tam jest. Przejdź obok biurka Randy’ego Gawmana .

To on siedzi w pomieszczeniu referencyjnym i kieruje się w prawo. W porządku, nie idź w lewo; idź w prawo i w tych pierwszych kilku rzędach od czasu do czasu je przesuwają, więc nie jestem pewien, czy jest to w drugim, czy w trzecim rzędzie, ale w pierwszych kilku rzędach będziesz znaleźć półkę za półką z komentarzami, zarówno Starymi, jak i Nowym Testamentem. Wszystkie te, które wymieniłem na odwrocie arkusza przydziału, znajdują się w tych seriach, więc od tego należy zacząć.

Jednym z powodów, dla których warto zacząć od tego miejsca, jest to, że jest to materiał z pokoju referencyjnego, a to oznacza, że nigdy nie wychodzi z pokoju referencyjnego, więc nie można powiedzieć: „Och, nie mogłem niczego znaleźć”. Może nie być na półce, bo być może będziesz musiał udać się do wózka z nową półką , bo przypuszczam, że z tych samych zasobów będzie korzystać więcej niż jedna osoba w tym samym czasie. Ale rozejrzyj się.

Rozejrzyj się po wózku, rozejrzyj się po stołach i podziel się zasobami. Będzie tam mnóstwo rzeczy, z którymi będziesz mógł pracować podczas pracy nad swoim papierem. Więc jeszcze raz, aby pomóc tym z Was, którzy nie mieli okazji naprawdę dowiedzieć się, gdzie w bibliotece znajdują się komentarze.

Jeśli chodzi o egzamin, dobrze byłoby skorzystać z dzisiejszej i jutrzejszej sesji powtórkowej, jeśli nie robiłeś tego regularnie. Muszę dokonać drobnych zmian w zakresie czasu rozpoczęcia i zakończenia w środę. Ponieważ mam spotkanie, na które muszę się udać wkrótce po zakończeniu tych zajęć, musimy zakończyć je o 10:20.

Ponieważ to prawda i ponieważ są tacy, którzy przychodzą z zajęć o ósmej, naprawdę nie byłoby sprawiedliwe, aby niektórzy z was zaczynali kwadrans o dziewiątej i mieli pełne półtorej godziny, a inni tylko mieć może godzinę. Zatem okno będzie tym razem zaczynać się o dziewiątej. Możesz zacząć już o dziewiątej.

Innymi słowy, biegnij tutaj po zajęciach, jeśli masz zajęcia o ósmej. A potem możesz wyjść nawet o 10:20, ale ja muszę wyjść o tej porze. Jeśli należysz do osób, które absolutnie, absolutnie potrzebują więcej czasu i wiesz o tym, umów się już dziś na wizytę w Centrum Wsparcia Akademickiego, a następnie daj mi znać dzisiaj, abym miał świadomość, że to się stanie.

Istnieją więc sposoby, aby sobie z tym poradzić, jeśli czas powoduje dla ciebie różnego rodzaju niepotrzebny stres, ale musisz to wykorzystać i zorganizować to już dziś. Czy masz jakieś pytania na ten temat? Reszta zasad jest w zasadzie taka sama. Jak wiecie, tym razem na tym egzaminie będzie mapa i będzie też pytanie w formie eseju na temat Saula.

Jakieś pytania dotyczące któregośkolwiek z tych rzeczy? Wiesz, dzisiaj będziemy odmawiać psalmy. Jedność wierzących siedzących razem.

Pomódlmy się.

Ojcze, kiedy zwracamy się do Ciebie dziś rano, jesteśmy wdzięczni, że jesteśmy Twoimi dziećmi. Jesteśmy wdzięczni za miłość, wyrozumiałość, wierność i ochronę, jaką dajesz nam jako swoim dzieciom. I tak, gdy wkraczamy w kolejny wspólny tydzień, Panie, modlimy się, abyś przez swojego ducha i swoje słowo działał w naszym życiu.

Dziękujemy za Waszą obecność i niech to będzie obecność, której jesteśmy świadomi i na którą reagujemy. Ojcze, modlimy się za siebie nawzajem, przygotowując się do środy i egzaminu, i Panie, żarliwie modlimy się, aby to, czego wspólnie się uczymy, było tym, czego użyłbyś do ukształtowania nas na ludzi, którzy są światłami i latarniami w świecie. ciemny świat. Kiedy dzisiaj wspólnie studiujemy psalmy, Panie,

pomóż nam docenić jeszcze jeden sposób Twojego objawienia, w jaki możemy wyrazić Ci naszą radość, nasze nadzieje, nasze lęki, nasze niepokoje i udręki.

Dziękujemy Wam więc również za te rzeczy. Pobłogosławcie ten czas – modlimy się w imieniu Chrystusa z dziękczynieniem. Amen.

No cóż, rzeczywiście zajmujemy się ogólnie literaturą poetycką. Podam wam pewne zasady zrozumienia i czytania poezji, a potem przez resztę dzisiejszej godziny będziemy śpiewać psalmy. Oczywiście dzieje się tak dlatego, że dopiero studiowaliśmy Dawida i chociaż Dawid nie napisał wszystkich psalmów zgodnie z tytułami psalmów, o czym za chwilę powiem więcej, napisał on około połowy z nich ponad 70.

Jest to zatem dobry moment na przerwę. Wiesz, w pewnym sensie próbowaliśmy sobie poradzić z imionami i wydarzeniami, a teraz jest dobry czas, aby przyjąć inną perspektywę i spojrzeć na same Psalmy. Jak powiedziałem przed chwilą, David jest znaczącym autorem.

Kiedy czytasz tytuły tych psalmów, bardzo często mówią o Dawidzie, a następnie kontynuują i być może opisują pewne okoliczności i pewne nuty muzyczne – tutaj jest mały problem. Zobaczmy, co będzie dalej.

Spróbujmy w ten sposób. Ach, tak, zaczynamy. Zatem ile poezji jest w Pierwszym Testamencie? Przybliżony zakres? Czy ktoś chce zgadnąć? Połowa? Kwartał? Dwie trzecie? Sara? Tak, chodzi o jedną trzecią, co jest interesujące, prawda? Jeśli pomyślimy o całym tym zasobie literatury, który mamy w tym, co nazywamy Starym lub Pierwszym Testamentem, jedna trzecia z nich ma wyraz poetycki.

Wiesz, jestem pewien, że niektórzy z Was lubią poezję, ale prawdopodobnie nie jesteście przyzwyczajeni do tego, że jedna trzecia tego, co czytacie na co dzień lub co tydzień, to poezja, ponieważ po prostu nie tak już się wyrażamy. Ale to było wtedy i są pewne cechy poezji, zwłaszcza poezji hebrajskiej, które czynią ją po prostu cudownym, cudownym kanałem przekazywania ludziom przez Boga swojej prawdy. Z tego powodu musimy poświęcić trochę czasu na rozmowę o tym, czym jest poezja hebrajska.

Ale najpierw zadajmy małe pytanie. Dlaczego poezja, wiesz, pomyśl o poezji, którą lubisz nawet w naszej kulturze, która ma pewne różnice między nią a poezją hebrajską, ale dlaczego poezja jest tak świetnym sposobem na wyrażenie tego, co chcesz wyrazić z Bożej perspektywy, aby wyrazić prawdę? To nie jest pytanie retoryczne, Zuzanno. Powiem, że radość ze słów, a szczególnie z ich doboru, w poezji, zwykle poezji hebrajskiej, ma mniej słów, a mimo to są one bardzo starannie dobrane, prawda? I wrócimy do tego, Ginger.

Zatem poruszyłeś tutaj ciekawy problem. Susanna wybrała konkretne słowa, a ty mówisz, jak sądzę, dwuznaczne lub potencjalnie dwuznaczne wyrażenia, więc ludzie muszą cię pytać o ich znaczenie. W porządku, oba mogą całkiem nieźle działać i mam nadzieję, że zrobimy z tym trochę więcej.

Maryja? Tak, używamy bardzo, czasem wizualnych lub instynktownych obrazów, prawda, aby przekazać te prawdy, dlatego będziemy odnosić się do nich w szczególnie sposób ze względu na rodzaje obrazów, które się pojawiają, a to pasuje do tego, co jest już powiedziano. Często słowa używane do wyrażenia prawdy w poezji są niezwykle i nawiązują do obrazów, których normalnie nie moglibyśmy dostrzec. Coś jeszcze? Sara? Co ułatwia zapamiętywanie? No dobrze, ale co z poezją, która ułatwia zapamiętywanie? Przepraszam, zadałem pytanie w niewłaściwy sposób.

OK, z pewnością jest to prawdą w zachodniej poezji, prawda? Da-da-da-da-da-da-da-da-da-da, da-de-de-da-da-da-da-da-da, rytm sortować z pomocą dowiemy się, o tak, co słowo wszedł tam? Zacha? Tak, paralelizm, o którym za chwilę będziemy mówić, będzie głównym czynnikiem w przekazywaniu prawdy i sugerowałbym nauczanie się go na pamięć. Chociaż czasami, gdy próbujemy nauczyć się na pamięć, a przynajmniej nie powinienem cię o to oskarżać, ale czasami, gdy próbuję zapamiętywać na przykład Psalmów lub Przysłów, trochę się mylę, jeśli chodzi o kolejność rzeczy, ponieważ czasami jest ta sama myśl wyrażona innymi słowami, a ty myślisz: OK, czy to było pierwsze, czy może coś innego? Ale masz rację, a równoległość będzie tutaj wielką sprawą. Cóż, oto tylko kilka rzeczy, które już powiedziałeś.

Obrazy wizualne. Za chwilę porozmawiamy o tym więcej i podamy kilka ilustracji. Ale kiedy widzisz dymiące góry, skaczące zwierzęta i tego typu rzeczy, zapadają one w pamięć i robią wrażenie również na nas. Podnoszą więc poziom naszej wrażliwości na prawdy duchowe.

Zobaczmy kilka tego przykładów, przyglądając się szczególnie niektórym przykładom Psalmów, a wtedy łatwiej będzie je zapamiętać niż narrację historyczną. Spróbuj kiedyś zapamiętać narrację historyczną. To trochę trudne.

Kiedy jednak czerpie się z poezji, przychodzi to nieco łatwiej i niekoniecznie musi mieć rym i rytm, chociaż to z pewnością pomaga, jak się za chwilę przekonamy. Oto przykład. Sugeruję również, że jest idealny na okres Wielkiego Postu.

Oczywiście jeden wyróżnia się z bardzo ukochanego hymnu. Ale pomyśl o tym przez chwilę. O rymach i rytmie porozmawiamy nieco później.

Ale spójrz na zdjęcia. Ankieta to inne słowo niż patrzeć. W ankiecie jest coś wbudowanego, co pozwala nam spojrzeć na nią całościowo, jeśli tak wolisz, jest to część ukrytego znaczenia ankiety.

Zatem krzyż nie jest tylko krzyżem, ale jest cudowny. Na szczęście nie jest to określenie „wspaniały”, ponieważ przez ostatnie 15 lat strasznie nadużywaliśmy słowa „niesamowity” i nie ma ono takiego znaczenia, jakie powinno mieć. Ale cudowne wciąż tak jest.

Jest coś więcej, gdy używamy terminu „cudowny”. Oczywiście, zamiast po prostu powiedzieć Jezus, chociaż byłoby to całkowicie właściwe, powinniśmy powiedzieć Księżę Chwały i całe prawdziwe znaczenie, które kryje się w chwale. Chwała jest widzialnym przejawem blasku Boga, Jego absolutnego blasku.

Kiedy więc myślisz o chwale, myślisz o tym i tutaj Jezus jest Księciem Chwały. Zatem, oczywiście, mój najbogatszy zysk obejmuje wszystko, co ty i ja możemy uważać za szczyt naszych ludzkich, na ogół bardzo egocentrycznych aspiracji. Jak mówi Paweł, to nic.

To śmieci, to śmieci. Liczę, ale przegrywam. Potem podoba mi się ostatnia linijka, wylewająca pogardę.

Cóż za wspaniały sposób na powiedzenie, że muszę całkowicie zmienić sposób, w jaki myślałem o swoim życiu. Zamiast służyć sobie i zabiegać o siebie, muszę po prostu wylać pogardę, przytłoczyć tym poczuciem Bożego blasku i chwały, jakie mamy, moimi własnymi, dumnymi aspiracjami. Cudowna zwrotka, nie sądzisz? Daje nam trochę poczucia jakiejś bardzo głębokiej teologii w formie poetyckiej.

Bardzo głęboka teologia. A oto kolejna rzecz, ma rym i rytm. To jest jedna rzecz, której nie zobaczymy, kiedy przejdziemy do poezji hebrajskiej.

Istnieje lekkie wycucie rytmu i są używane dźwięki, niekoniecznie rymujące się tak często, ale w poezji hebrajskiej zdarza się użycie dźwięków, ale nie w takim stopniu, w jakim używamy ich w klasycznej poezji zachodniej. Przyjrzyjmy się zatem niektórym cechom charakterystycznym poezji hebrajskiej. Ponownie, myślę w tym momencie ogólnie, więc zastosujemy to nie tylko do Psalmów, ale zastosujemy te idee do Przysłów, Kaznodziej, ich części, Hioba itd., itd.

Prawdę mówiąc, także znaczna część literatury proroczej. Sugerowałem już kontrast z klasyczną poezją zachodnią, ponieważ poezja hebrajska nie ma dość oczywistego rymu i rytmu. Zamiast tego ma to, co jest absolutnie cudowne pod względem tłumaczenia.

Jego konstrukcja opiera się na równowadze. To niemalże rytm konceptualny, jeśli wolisz, w przeciwieństwie do rytmu dźwiękowego. To jest rytm konceptualny.

Zatem równowaga, symetria i idee przywołują to, co Zach powiedział o naszej niezwykle ważnej koncepcji równoległości. Kiedy mówimy o paralelizmach, bez

względu na to, o jakim rodzaju będziemy mówić, za chwilę przyjrzymy się ich ilustracjom. Sprawdź więc, czy potrafisz jednocześnie słuchać i pisać.

Wszystko, co pojawi się w pierwszej linii, zostanie ponownie rozwiązane w drugiej linii. Można to powtórzyć za pomocą synonimów, co jest równoznacznym paralelizmem. Można to rozwiązać w kategoriach: oto jedno zdanie, ale tutaj jest jego przeciwieństwo.

Oto inny sposób, w jaki możemy o tym pomyśleć z przeciwnej strony. Albo może po prostu powiedzieć: oto nasze pierwsze stwierdzenie, oprzyjmy się na tym trochę, a potem jeszcze trochę i jeszcze trochę więcej, co teraz, jak widać, zrobiłem biorąc pod uwagę tylko te trzy definicje lub opisy tych trzech. Przyjrzymy się, jeśli masz tekst, tym przykładom, które dla ciebie wyciągnąłem.

Przy okazji, ważne jest, aby pamiętać, a nie kulę, tak, kulę numer cztery. Te formularze nie są po prostu do ciebie strzelane. Są ze sobą powiązane, stają się znacznie bardziej złożone i istnieją inne formy równoległości.

Ty też musisz to wiedzieć. Przyjdź i sięgnij po literaturę mądrościową, przyjrzymy się jej bliżej. To są główne.

Ale tutaj zajmiemy się niektórymi synonimicznymi paralelizmami. Spójrz na Psalm 2, gdzie werset 3 mówi: zerwijmy ich łańcuchy i zrzućmy ich kajdany. Czy to nie miłe? Łańcuchy i kajdany to dwa różne sposoby powiedzenia czegoś, co wiąże.

Oczywiście złam i wyrzuć. W wersecie 4 zasiadający na tronie w niebie śmieje się, a Pan drwi z nich. To trochę szokujący pomysł dla tych z nas, którzy lubią sprawiać, by Bóg był zawsze miły.

Śmieje się z niegodziwych ludzi i drwi z nich, co jest synonimem paralelizmu. Następnie w wersecie 5 karci ich w swoim gniewie i przeraża ich w swoim gniewie. Zauważ, że każda z tych drugich linii uderza w punkt pierwszej linii.

Mamy więc w bardzo prostej formie kilka przykładów równoznacznego równoległości. Jeśli tworzysz kopię zapasową tylko jednego psalmu, starałem się trzymać go w tym samym miejscu, abyśmy mogli łatwo do niego zajrzeć. Ostatni wers Psalmu 1, werset 6, to klasyczny przypadek antytetycznego paralelizmu.

Ostatni werset podsumowuje ważniejsze stwierdzenia, które pojawiły się wcześniej i którym przyjrzymy się za chwilę. Istnieją dwa ważne stwierdzenia, jedno dotyczące tych, którzy ufają Panu, a drugie dotyczące tych, którzy nie ufają Panu. Ale teraz oto nasze podsumowanie.

Pan czuwa nad drogą sprawiedliwych, ale droga bezbożnych zginie. Zatem z jednej strony sprawiedliwi, chronieni przez Boga, a z drugiej strony niegodziwi, ich droga zginie. Paralelizm antytetyczny.

W Psalmach widzimy przeciwstawne paralelizmy. Jednak wiesz, gdzie widzimy ich najwięcej? W Przysłów. Kiedy dotrzemy do Księgi Przysłów, zwłaszcza rozdziałów od 10 do 15, zobaczymy jedną po drugiej przeciwstawne paralelizmy.

Sugeruję, że ma on na celu nauczanie osoby, która się uczy, ponieważ Księga Przysłów dotyczy przede wszystkim uczenia się, uczenia się o życiu, nauczania tej osoby rozróżniania między tym, co jest dobre z jednej strony, a tym, co nie jest z drugiej. Zatem te polaryzacje są wyrażane. Droga sprawiedliwych, droga bezbożnych, prawda, fałsz, radość, rozpacz.

To są tego rodzaju rzeczy, które się tam pojawiają. W porządku, więc są one przeciwstawne. Syntetyczny paralelizm jest całkiem nieźle zilustrowany w pierwszej części Psalmu 1. Pozwólcie, że wam to przeczytam.

Ponownie pomyśl o tym, że każda linijka dodaje nieco więcej perspektywy do tematu. Błogosławiona osoba. A co z nim lub nią? Błogosławiony, kto nie chodzi za radą bezbożnych, nie staje na drodze grzeszników i nie zasiada w gronie szyderców.

Mamy więc tutaj coraz większy pogląd. Innymi słowy, każdy aspekt życia tej osoby polega na trzymaniu się z daleka od rzeczy, które są problematyczne. Ale ma upodobanie w prawie Pańskim.

I według swego prawa medytuje dzień i noc. Jest jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód, które w swoim czasie wydaje owoc, którego liść nie więdnie. Cokolwiek robi, prosperuje.

Otrzymujesz cały obraz. Jest tam porównanie, jak drzewo. Są wszystkie te rzeczy, które można dodać, aby opisać tę osobę.

A potem oczywiście następne dwa wersety, czwarty i piąty, nie tak niegodziwcy. Dwie wielkie antytezy. Najpierw z jednej strony sprawiedliwi, potem niegodziwi z drugiej.

A potem, jak powiedziałem wcześniej, werset szósty łączy je w swój mały, antytetyczny paralelizm. Cóż, tylko kilka uwag na ten temat. Są to, jak sugeruję, bardzo potężne środki wyrażania prawdy.

Przede wszystkim ze wszystkich powodów, które już powiedzieliśmy w odniesieniu do wartości poezji, ale jeszcze bardziej i to prowadzi nas do trzeciego punktu. Kiedy będziesz miał okazję powiedzieć coś jeszcze raz, istnieje duża szansa, że osoby, które

Cię słyszą, zapamiętają to trochę lepiej. Dlatego nauczyciele, czy nam się to podoba, czy nie, powtarzają i powtarzają, i powtarzają, i jeszcze raz.

Ponieważ nasz umysł jest taki, że potrzebujemy powtórzeń, aby naprawdę się czegoś nauczyć i przyswoić sobie to, co się dzieje, więc jeśli powiem coś na tych zajęciach tylko raz, wiem z doświadczenia, że zwykle to pomijamy. I to nie jest tak, że nie robię o tobie obraźliwych komentarzy, mówię tylko, że umysł może przyjąć, wchłonąć i zatrzymać tak wiele.

Ale jeśli zostało to powiedziane wiele razy, na przykład, jeśli powiedziałem ci: hej, wiesz, naprawdę dobrym pomysłem byłoby nauczenie się tych filistyńskich miast na egzamin. Powiedziałem to teraz, jak sądzę, trzy lub cztery razy i także teraz. To jest rejestracja, prawda? I myślisz: założę się, że pojawią się na egzaminie w środę.

Powtarzanie pomaga. A sam fakt, że paralelizm pozwala nam powtarzać, ale nie te same słowa, staje się nudny i może kogoś zniechęcić. Ale używając synonimów, wiesz, różnych słów, ale przekazują tę samą ideę.

A twój umysł przetwarza to trochę lepiej. Jest to zatem wspaniały sposób na ukazanie prawdy, niezależnie od tego, czy jest to paralelizm synonimiczny, czy antyetyczny. I przeciwieństwa, jesteśmy zmuszeni w pewnym sensie rozróżnić pomiędzy tym a tamtym.

To część działania antytezy. A to, co napisałem quasi-kursywą, to coś, co po prostu mi się w tym podoba. Bo jak wiadomo, tłumaczenie to wymagające przedsięwzięcie.

To bardzo wymagające przedsięwzięcie. Ci z Was, którzy specjalizują się w językach obcych, wiedzą, że dokładne przedstawienie czegoś z jednego języka w innym nie jest łatwym zadaniem. Pomyślcie, jak trudno jest wówczas przenieść prawdę nie tylko z jednego języka na drugi, ale także w tekstach hymnów; na przykład dla tych z Was, którym od czasu do czasu przychodzi na myśl przeglądanie hymnów, przygotowaliśmy hymny przetłumaczone z chorałów niemieckich.

Ludzie, którzy to przetłumaczyli, byli absolutnie genialni, ponieważ udało im się zachować podstawowe znaczenie i przekazać je z niemieckiego na angielski, a także mieć rym i rytm pasujący do muzyki. I to jest wyzwanie. A jeśli cofniesz się i spojrzysz na niektóre fragmenty w języku niemieckim, zauważysz, że nie zawsze jest to dokładnie to samo, co tłumaczenie na język angielski, ponieważ wprowadzono kilka interesujących poprawek, aby dopasować je do rymu i rytmu muzyki.

W poezji hebrajskiej nie trzeba tego robić, bo nie opiera się ona na rymie i rytmie. Opiera się na paralelizmach pojęciowych. Sugerowałbym, że jest to wspaniały mechanizm przekazywania Bożej prawdy w sposób, który może rozprzestrzenić się na dowolną rodzinę języków na świecie, w całej historii ludzkości i być zrozumiany, bez

konieczności zachowywania tych subtelności dźwiękowych, które mamy w niektórych krajach. ich głównymi cechami są rodzaje ekspresji poetyckiej.

Czy to ma dla ciebie sens? Powinno to wywołać dreszcze w górę i w dół kręgosłupa. Cóż, to tył. W górę i w dół kręgosłupa, w porządku? Ponieważ jest to coś głęboko wyjątkowego, jeśli tak wolisz.

Cóż, nie jest wyjątkowy. Podobieństwa widać także w innych językach semickich. Jest to jednak coś, co ma naprawdę fundamentalne znaczenie dla poezji hebrajskiej i stanowi dużą część prawdy Pierwszego Testamentu, którą Bóg postanowił nam objawić.

W porządku, czy wystarczająco to przedstawiłem, że zrozumiałeś? Nie była to miła paralelizm, ale próbowałem to wyrazić na kilka sposobów. To znaczące. Czy masz jakieś pytania na ten temat, zanim przejdziemy dalej? Chcielibyśmy powiedzieć jeszcze kilka rzeczy na temat poezji hebrajskiej.

OK, zaczynamy. Niektórzy z Was wspomnieli o języku figuratywnym i jest to całkowicie słuszne. Nie musisz kopiować tych przykładów.

Możesz po prostu zajrzeć do odnośnika nieco później. Ale jak wiadomo, personifikacja polega na nadawaniu ludzkich atrybutów abstrakcyjnym cechom lub pojęciom. W porządku, to właśnie się tutaj dzieje.

Człowiek lub zwierzę. Może powinienem powiedzieć również o cechach zwierzęcych. Mamy więc morze patrzące i uciekające.

Morza zwykle tego nie robią. Morze spojrzało i uciekło. Jordan zawrócił.

Góry podskakiwały jak barany. A wzgórza jak baranki z Psalmu 114. W porządku? To niesamowite stwierdzenie.

Trzeba trochę użyć wyobraźni, żeby to zrozumieć, to naprawdę zdumiewające. Co musi się dziać? Spójrzmy więc na to w trochę większym, szerszym kontekście. Kiedy Izrael wyszedł z Egiptu, dom Jakuba z ludu obcego języka, Juda stała się świątynią Boga, a Izrael jego panowaniem.

Innymi słowy, jest to odbiciem najważniejszego wydarzenia w ich historii. Wyjście z Egiptu. Nic dziwnego, że przedstawiasz całą naturę jako zaangażowaną w taką radość.

Dlaczego uciekłeś, morze? Jordanie, żeś się zawrócił? Wy góry, które skakaliście jak barany? Wy, wzgórza, jak owce? Drzyj, ziemio, przed obliczem Pana. W obecności

Boga Jakuba. Bóg dokonał niezwykłych rzeczy i dlatego te rzeczy są mówione jako przejawy.

Przejdźmy do innego rodzaju języka figuratywnego – metafory. Jak wiadomo, zarówno metafory, jak i porównania pozwalają na niezwykle porównania. W naszym ewangelickim żargonie przywykliśmy do mówienia, że Bóg jest skałą, prawda? To znaczy, robimy to cały czas.

Czy mam tutaj takiego? Nie, nie mam. Śpiewamy to, mówimy, ale w rzeczywistości jest to dość niezwykle porównanie, gdy mówimy, że Bóg jest skałą. Po prostu pozbądź się całego bagażu towarzyszącego różnym i rozmaitym rzeczom i spróbuj pomyśleć o tym, co to niesie.

W jakim sensie Bóg jest skałą? Uśmiechasz się, Zach. Daj nam odpowiedź. Przepraszam, powiedz to jeszcze raz.

Można to błędnie zinterpretować na wiele sposobów. OK, moglibyśmy pomyśleć o martwym, nudnym i martwym. Innymi słowy, w przeciwieństwie do drzew i tak dalej, i tak dalej.

Co jeszcze? Swoją drogą, nawet w naszym kontekście, jakie jest właściwe słowo? Natchnieni lub pod wpływem prawdy biblijnej, pojawi się pewna dwuznaczność. Tak, Imbir. OK, coś stałego, podstawowego, fundamentalnego, istotnego, niezmiennego.

Nacięcie. OK, znowu, więc nasze fundamenty, innymi słowy, nasza wiara jest zbudowana na skale Bożej i tak dalej, i tak dalej. A co powiesz na coś, o co utkniesz w palcu i się o niego potkniesz? Coś, co powoduje ból? Izajasz również ma tam trochę tych obrazów.

I pojawia się także w Nowym Testamencie. W każdym razie nie mamy czasu, aby rozpakować całą teologię Boga jak skałę, niemniej jednak pomyśl o metaforach, które pojawiają się w Piśmie Świętym. Ten jest również bardzo powszechny.

Ty jesteś tarczą wokół mnie, o Panie. Mówimy o ochronie, jaką zapewnia nam Bóg w świecie, w którym rozpaczliwie jej potrzebujemy. Czasami nasze konteksty są trochę chronione i udaje nam się tak dobrze chronić siebie, robią to nasi rodzice, nasze instytucje i tak dalej.

Często nie zdajemy sobie sprawy, jak bardzo potrzebujemy Bożej ochrony. Ale tutaj w Psalmie powiedziano nam, że Bóg jest tarczą. A potem oczywiście wracając do Psalmu 1, który właśnie przeczytaliśmy, porównanie.

Jedyne rozróżnienie, jakie znam między porównaniami i metaforami, przynajmniej najłatwiejsze, polega na tym, że porównanie rzeczywiście importuje do niego słowo

podobny lub jak. Masz więc to wyartykułowane porównanie. Zatem sprawiedliwy będzie jak drzewo.

A potem , oczywiście, ciąg dalszy i opisuje piękne obrazy zasadzone przez wodę, liście w swoim czasie, wydające owoce i wszystkie te rzeczy, które również są częścią porównania. OK, dodatkowe cechy. Cóż, zrobmy jeszcze kilka.

Akrostych. A jak wiadomo, kiedy mówimy o akrostychie w poezji hebrajskiej, czyli biblijnej poezji hebrajskiej, mówimy o słowach, pierwszych słowach każdego wersu poezji rozpoczynających się od kolejnych liter alfabetu hebrajskiego. Psalm 119 jest naszym głównym, ponieważ każdy z ośmiu wersetów zaczyna się od pierwszej litery alfabetu hebrajskiego, Alef, a następnie kolejnych osiem zaczyna się od Beit, kolejnych osiem, Gimel i tak dalej, przez cały alfabet hebrajski.

I myślisz: OK, to naprawdę miłe. A tak na marginesie, te inne Psalmi czynią to samo. Księga Przysłów 31 to wspaniały opis kobiety, której nie da się dorównać tej idealnej kobiecie.

Porozmawiamy o tym, gdy będziemy mówić o Przysłów. To także, począwszy od wersetu 10 Księgi Przysłów 31, aż do końca rozdziału, jest akrostychem. Lamentacje będą zawierały akrostychy.

Można więc powiedzieć, że oto kompleksowe stwierdzenie na temat X, w tym przypadku od A do Z, jeśli wolisz, od Aleph do Tav w alfabecie hebrajskim. No wiesz, nie jest to takie trudne, jeśli mówisz o jednorazowym użyciu. Ale spróbuj pomyśleć o ośmiu sytuacjach, w których mógłbyś rozpocząć wiersz poetycki literą X. Wiesz, są one odpowiednikami X; innymi słowy, trudno jest rozpocząć wiersz poetycki, ponieważ niewiele słów zaczyna się na te litery.

Hebrajski ma swój odpowiednik X i być może Z, prawda? A jednak psalmista w Psalmie 119 bardzo starannie skonstruował osiem wersów poetyckich dla każdej z tych liter alfabetu hebrajskiego. Na czym skupia się Psalm 119? Na co jest tam główny nacisk? Ktoś wie? Ożywić. Ach, myślisz o Psalmie 19.

Cóż, Psalm 19, nie powinienem mówić. Ale to jest 119, w którym będzie trochę tego, ale w każdym wersecie jest większa siła napędowa wobec Kate. Tak, słowo Boże, ustawy Boże, sądy Boże i tak dalej, przykazania i świadectwa.

Kładąc na to nadrzędny nacisk, Psalm 119 będzie zatem obszernym stwierdzeniem całkowitej wystarczalności słowa Bożego na wszystko, do czego ewentualnie możemy go potrzebować. Możemy powiedzieć, że mamy trochę, no cóż, krótki czas skupienia uwagi, kiedy to czytamy. Musimy go czytać z poczuciem, że jest to wielopłaszczyznowe spojrzenie na nieograniczone piękno słowa Bożego i taki jest cel psalmisty, który posługuje się całą tą przestrzenią i akrostychem, aby je przekazać.

OK, tylko kilka innych rzeczy. Dotyczy to również całego zakresu idei materii. Mamy tak zwane wzorce numerowane.

Nie potrafię inaczej tego wyrazić, ale spójrz na Psalm 62 jako nasz przykład z Psalmów, a wtedy zauważę, że większość z nich faktycznie pojawia się w Księdze Przysłów. Psalm 62 mówi w wersecie 11: jedno powiedział Bóg, a dwie rzeczy usłyszałem. OK, raz, dwa.

W 30. rozdziale Księgi Przysłów trzy rzeczy, a nie cztery, są takie i takie. W Przysłów 6, wersety od 16 do 19, Pan nienawidzi sześciu rzeczy, a siedem jest dla Niego całkowicie obrzydliwymi. Co ciekawe, wśród tych siedmiu czytamy dwukrotnie, że kłamstwo, kłamstwo i oszustwo są całkowicie obrzydliwe dla Boga.

Można więc powiedzieć, że oto kompleksowe spojrzenie na jakąś konkretną kwestię, które nadaje jej także pewien porządek. Cóż, musimy działać dalej. Swoją drogą, czy masz jakieś pytania na ten temat, zanim przejdziemy do samych Psalmów? No dobrze, wprowadzenie do Psalmów.

Jak powiedziałem przed chwilą, są to przede wszystkim sprawy Dawida, ale przede wszystkim Izraela. Jedną z ciekawych rzeczy na temat Psalmów, jak już dla was zauważyłem, jest to, że nie tylko są one słowem Boga skierowanym do nas, jak cała reszta Pisma Świętego, które w rzeczywistości jest słowem Boga do nas, ale odzwierciedlają ludzkie słowa z powrotem do Boga. Jest to niezwykle ważne z powodów, które, mam nadzieję, staną się oczywiste, zwłaszcza gdy dotrzemy do końca naszego dzisiejszego wykładu.

Ale Psalmy dają nam tak naprawdę wzór, paradygmat wyrażania całej gamy ludzkich emocji. Jesteś radosny i istnieje psalm, który to potwierdza. Jesteś naprawdę zły na kogoś, kto niesprawiedliwie cię skrzywdził, są Psalmy, które to wyrażają.

Jesteś niespokojny i musisz nauczyć się ufać, a niektóre Psalmy to wyrażają. Jest to więc wzór, paradygmat, jak powiedziałem, służący naszej nauce, a nie tylko po to, aby dać upust emocjom, ale skierować je z powrotem do Boga, który jako suwerenny Bóg jest w stanie poradzić sobie ze wszystkim, co Mu powiemy. Tak więc jest to nauka mówienia i jeśli czytasz Psalmy, masz dobre poczucie, że autorzy tych Psalmów to nie tylko typy o liliowych wątróbkach i tostach z mlekiem, które mówią wszystko, co właściwe, ale tak nie jest.

Mówią, co im leży na sercu. Czasami te rzeczy są bardzo prawdziwe w stosunku do tego, co czujemy i co także musimy wyrazić. Są więc w ten sposób bardzo pomocni.

Cóż, możemy zrobić obie te rzeczy na raz. Tytuły Psalmów, wiecie, ten drobny druk, który pojawia się przed samym Psalmem, prawdopodobnie nie w oryginalnych

tekstach Psalmu, o ile nam wiadomo. Kiedy teraz będziesz czytać Biblię hebrajską, zobaczysz, że tytuły Psalmów to tak naprawdę pierwszy werset, więc czasami Twoja wersja Psalmów będzie nieco inna po angielsku niż po hebrajsku.

Ilekoć pojawiają się w tekście, przynoszą nam dość interesujące informacje. Dlatego też starałem się tutaj podsumować to, czego rzeczywiście możemy się dowiedzieć z tytułów Psalmów. Nie wszystkie Psalmy mają tytuły, wiele z nich tak.

Ale możemy poznać okoliczności. Klasyczna ilustracja, bo już o niej wspominaliśmy, gdy ostatnim razem rozmawialiśmy o Davidzie. Skąd wiemy, że Psalm 51 przypisuje się tym strasznym okolicznościom po grzechu Dawida z Batszebą i zaaranżowanym przez niego morderstwie Uriasza i Natana? To tytuł Psalmu.

Pierwsza linijka Psalmu 51 mówi nam, że właśnie wtedy został napisany ten Psalm. I na pewno pasuje. Będę pierwszą osobą, która powie Ci, że jeśli uważnie przeczytasz tytuły Psalmów, nie wszystkie z nich będą do siebie pasować.

Może to być jedna z ilustracji poruszanej przeze mnie kwestii, która prawdopodobnie nie jest częścią tekstu oryginalnego. Po drugie, znowu mamy przypisane autorstwo tych Psalmów, ponad 70 Dawida. Ale zwróć uwagę na inne, które się pojawiają.

Facet o imieniu Asaf pisze kilka bardzo znaczących Psalmów. Wiele z nich ma związek ze zniszczeniami, jakich doświadczyły Jerozolima, Góra Syjon i Świątynia z rąk złych ludów. Dotyczą one sposobu radzenia sobie ze złem samym w sobie, zwłaszcza gdy jest niesprawiedliwe.

Synowie Koracha, dlaczego jest to trochę niezwykle? Aby synowie Koracha zostali wymienieni jako prawdopodobni autorzy Psalmów. Kim jest Korach? Katie. Jasne, jest Lewitą, prawda? A ponieważ on i wielu innych zbuntowało się przeciwko Mojżeszowi i Aaronowi, a szczególnie Korach pragnął linii kapłańskiej, on i, jak mówi tekst, jego ludzie zostali pochłonięci, gdy ziemia się otworzyła.

Ale tutaj mamy wskazówkę, którą, nawiasem mówiąc, mamy także w 26 rozdziale Liczb, że nie cała linia Koracha wymarła. I co jest w tym pięknego, być może wspominałem o tym, gdy rozmawialiśmy o Korahu, ale mamy szansę to powtórzyć, dobrze? Oto, co jest w tym piękne. Bóg nie odrzuca trwale potomków Koracha z powodu tego, co zrobił Korach.

W rzeczywistości zostali przywróceni i to właśnie oni będą służyć w obecności Boga w świątyni, a nawet komponować niektóre rzeczy, które są Psalmami. Zatem Synowie Koracha są bardzo interesującym i powiedziałbym ilustracyjnym tytułem Psalmu wskazującym na Boże miłosierdzie, absolutne miłosierdzie i przebaczenie. Cóż, potem mamy Salomona i Mojżesza, każdemu z nich przypisano jednego, a są też tacy, którzy są anonimowi, więc po prostu nie wiemy.

Czytając także tytuły Psalmów, czasami dostrzegasz pewne rzeczy, których po prostu nie rozumiesz. Shigion , cóż, co to jest? Wiesz, nie wiemy. Prawdopodobnie są to nuty, coś o sposobie ich wykonania.

Musimy pamiętać, że ten materiał został zaśpiewany. Czytamy je. Na początku zajęć staramy się śpiewać ich krótkie fragmenty.

Ale zachęcałbym cię na pewnym etapie twojej kariery jako osoby chodzącej do kościoła. Kariera to prawdopodobnie niewłaściwe słowo, którego należy tutaj użyć, ale zapuść się do szkockiego kościoła prezbiteriańskiego lub czegoś, co śpiewa Psalmy, ponieważ będą one miały dla ciebie zupełnie inny smak kiedy nauczysz się nie tylko śpiewać krótkie wersety, jak to robimy, ale śpiewać całe Psalmy. To wspaniałe doświadczenie. No cóż, taki mały układ.

Mamy pięć ksiąg Psalmów, jeśli spojrzysz na nie w swoich tłumaczeniach na język angielski. To oczywiście całkiem nieźle pokrywa się z naszymi pięcioma księgami Mojżesza i sugerowałbym, że zrobiono to celowo w ten sposób. Ale tutaj jest interesująca rzecz.

Pamiętajcie o naszej trójce, bo podnoszę cztery palce, to też umiem liczyć. Pamiętasz nasze trzy sekcje Biblii hebrajskiej? Czym oni są? Pierwsza to Tora, zaczynająca się na T. Druga część Biblii hebrajskiej to Nevi'im, prorocy, prawda? A to zacznie się od sędziów. Przepraszam, Joshua, popraw to.

Trzecia część to Ketuvim, pisma, a zaczyna się ona od Księgi Psalmów, czyli Psalterza. Fascynujące jest to, że Jozue, jak widzieliśmy na początku, zaczyna od mocnego napomnienia Boga skierowanego do Jozuego, aby medytował nad tą Torą. Nie pozwól temu odejść.

Medytuj o tym dzień i noc. To właśnie widzimy w Psalmie 1. Ten sam temat jest powtarzany. OK, ten, kto medytuje nad Torą.

Bardzo ważna koncepcja tutaj. Cóż, kilka podstawowych nauk zawartych w Psalmach, które również chcielibyśmy zanotować. Są też inni, OK, są inni, ale to ci, którzy przebijają się przez Psalmy.

Widzisz je w kółko i w kółko. Przede wszystkim kim jest Bóg. Chcesz poczuć, kim jest Bóg? Cóż, czytaj Psalmy, ponieważ są tam wyraźnie widoczne w całym Jego majestacie, Jego potężnych dziełach dla dobra swoich dzieci, rzeczach, które dla nich czynił w kółko.

Mamy dobre i głębokie wycucie, szczególnie dwóch słów kluczowych. Powtórzę: nie są to jedyne przypadki, ale pojawiają się one wielokrotnie. Hesed, który już widzieliśmy i o którym śpiewaliśmy.

Przymierze Boże, niezawodna, lojalna miłość. Jest to temat, który stale powraca w Psalmach. Bóg działa, wykonując swoje hesed w imieniu swego ludu.

Mamy również dwa dodatkowe terminy, które pojawiają się wielokrotnie. Emet to prawda i pokrewne słowo wierność, emunah. Prawda i wierność są ze sobą bardzo powiązane.

Te dwie rzeczy pojawiają się ciągle i wciąż. Kiedy będziesz miał okazję, przyjrzyj się Psalmowi 103, ponieważ jest to bardzo piękny i prawdopodobnie dobrze znany fragment, na którym skupimy się w dużej mierze. Dla kontrastu, mam nadzieję, że w pewnym sensie widzicie, że istnieje tutaj pewne podobieństwo pomiędzy celami Tory, ukazaniem świętości Boga, ukazaniem grzeszności rodzaju ludzkiego.

Cóż, tutaj mamy Psalmy, które ilustrują ten sam rodzaj rzeczy. Majestat Boga i grzeszność ludzi. Jak rozpaczliwie grzeszni ludzie potrzebują, po pierwsze, pokuty, a po drugie, wybawienia.

Jest wiele Psalmów, w których ludzki autor woła do Boga o wybawienie, może o wybawienie od wrogów, może o wybawienie od własnych grzechów i grzesznego ja. I po trzecie, głęboka miłość do słowa Bożego. Czy to nie interesujące? W Psalmach.

Innymi słowy, ludzie śpiewają o tym, jak bardzo kochają słowo Boże. Nieczęsto o tym śpiewamy. My śpiewamy o innych, naprawdę ważnych sprawach, a tutaj oni śpiewają o tym, jak ważne jest dla nich Słowo Boże.

Jest bez zarzutu, jest idealnie. Dokona tego, co koniecznie trzeba zrobić, abyśmy mogli stać się dziećmi Bożymi. A to oczywiście wiąże się z wyraźnym postanowieniem życia w sposób podobający się Bogu.

Zatem zauważcie, że nawiązuje do wielu idei Tory, bo po co jest Tora? Pouczenia mają na celu nauczenie nas, jak żyć w sposób, który podoba się Bogu zawartemu z naszym przymierzem. Co jeszcze mamy do powiedzenia? Ach, tak. W tym miejscu możemy zacząć przypominać listę zakupów, więc pozwólcie, że poczynię kilka uwag wprowadzających.

W żaden sposób nie próbuję okraść Psalmów z ich piękna i zniewalającego zawładnięcia waszymi sercami, jasne? Więc po prostu uważaj na to. Ale czasami jest to pomocne, tak jak mówiliśmy o trzech kategoriach Tory; czasami pomocne jest pewne wycucie sposobu myślenia o Psalmie, ponieważ niektóre rodzaje Psalmów mają specyficzną strukturę. Pozwólcie, że przejrzę je i poczynię kilka komentarzy na

temat każdej z tych kategorii, a następnie zachęcę do zapoznania się z reprezentatywnymi przykładami.

Innymi słowy, przyjrzyj się reprezentatywnym przykładom i zobacz, jak pasują do każdej z tych kategorii. Potem dodam jeszcze kilka kategorii. Przede wszystkim są lamenty.

Lament jest oczywiście wyrazem wielkiego niepokoju, udręki i bólu serca z powodu czegoś, co poszło nie tak. Mogą to być lamenty indywidualne. Mogą to być korporacyjne lamenty.

Zbiorowe lamenty często wychodzą z kontekstu, w którym lud Boży został wzięty na wygnanie. Zostały wyrwane z kontekstu kraju. Nie wiedzą, co Bóg z nimi dalej zrobi.

Ale, ogólnie rzecz biorąc, dojście do końca jest wyrazem zaufania Bogu, niezależnie od okoliczności, które wyglądają tak ponuro. Podałem ci 42 i 43. Jeśli uważnie przeczytałeś Psalmy, wiesz, że te dwa słowa idą w parze i ten sam refren pojawia się w obu Psalmach.

Dlaczego jesteś przygnębiona we mnie, duszo moja? To jest ta rzecz, która trwa, ta, która lamentuje. 137 jest prawdopodobnie klasycznym przykładem Izraela jako zbiorowości, jako ludu Bożego, opłakującego swoją straszliwą sytuację i wyrażającego niepokój i cierpienie.

A teraz trochę pokrewna kategoria; w rzeczywistości niektórzy ludzie umieszczają tę następną grupę w formie osobistych lamentów, ale ja lubię myśleć o nich jako o osobnych psalmach, które są psalmami pokutnymi. Jak wiadomo, pokuta wiąże się z pokutą i wyrażaniem skrajnego żalu z powodu grzechu. Jak stwierdził Benjamin Warfield, który na początku XX wieku był wielkim teologiem z Princeton, osoba pisząca Psalmy pokutne, a w przypadku 51 jest to prawdopodobnie Dawid, zdaje sobie sprawę z tego, co prawie utracił.

Innymi słowy, całe jego życie, to, co prawie utracił w wyniku grzechu, umyślnego grzechu, nieposłuszeństwa i buntu przeciwko Bogu. Psalm pokutny ma miejsce wtedy, gdy ktoś dochodzi do momentu, w którym zdaje sobie sprawę, że jedyną nadzieją jest rzucenie się pod krzyż, to widać teraz na scenie chrześcijańskiej, ale jest Wielki Post, prawda? I powiedz: Jestem w rozsypce, całkowicie to schrzaniłem, potrzebuję Boga. I to właśnie czynią Psalmy pokutne.

Warto zauważyć, że 51, a także 32 również należy do tej kategorii. Następnie zajmiemy się tutaj, może małą zmianą tonu. Mamy psalmy dziękczynne, wspaniałe psalmy uwielbienia i podziękowania Bogu za to, co zrobił dla ludzi.

Psalm 118 jest nieco dłuższy. Zacytowano jedną z najpiękniejszych części tego słowa: Hosanna, gdy lud idzie w górę, niech będzie błogosławione imię Pana, zbaw nas, Panie. Błogosławione imię Tego, który przychodzi w imię Pańskie, dobrze to ujęłam.

Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie. W porządku, a potem hymny pochwalne. Oznacza to, że Psalm 8 jest tego klasycznym przykładem.

To oczywiście nasz Psalm, w którym psalmista wychwala Boga za majestat stworzenia. O Panie, jak majestatyczne jest Twoje imię na całej ziemi? Następnie mówi o stworzeniu, które stworzył Bóg i o tym, że uczynił ludzkość nieco niższą od aniołów, co jest Psalmem cytowanym również w Nowym Testamencie. Istnieją Psalm historyczny zbawienia, z których większość koncentruje się na Psalmach Bożych, a już to powiedzieliśmy: niesamowite dzieło na rzecz Izraela, wyprowadzenie ich, wybawienie z Egiptu i wyprowadzenie ich na wolność i, co ciekawe, do niewoli u Niego na Synaju .

Psalm 78 zaczyna się od imperatywu: mów to swoim dzieciom i wnukom swoich dzieci. Innymi słowy, używajcie tej poetyckiej formy nie tylko do śpiewania Panu, ale do przekazywania prawdy dalej. Poezja to także wspaniały sposób przekazywania prawdy z pokolenia na pokolenie.

Psalm 78 zaczyna się od tego, a następnie będzie mówił o Bożym dziele dla swego ludu. Pieśni Syjonu skupiają się na Jerozolimie. Przeczytam ci tylko fragment Psalmu 84, bo myślę, że możesz go rozpoznać.

Powinienem przeczytać to wszystko, ale wiesz co, to kwestia czasu. Ci z Was, którzy studiują muzykę i być może znają Johannesa Brahmsa, ostatnio śpiewaliśmy trochę o nim. Nawiasem mówiąc, Mia Chung wykonuje Koncert fortepianowy Brahmsa na majowym koncercie.

Spodoba ci się, idź. Ale w każdym razie Brahms napisał także Requiem. Requiem jest oczywiście czymś, co jest oferowane ogólnie w kontekście śmierci, ale istnieje pewna aberracja, którą Brahms popełnił w swoim tekście Requiem.

Ci z was, którzy to wiedzą, doskonale wiedzą, że zawiera on Psalm 84. Jakże miłe jest Twoje mieszkanie, Panie Zastępów. To niezwykle piękna rzecz.

A potem dalej o tym mówi. Błogosławieni ci , których siła jest w Tobie, którzy skierowali swoje serca na pielgrzymkę. Innymi słowy, jadą do Syjonu.

W wersecie siódmym idą od siły do siły, aż każdy pojawi się przed Bogiem na Syjonie. Werset 10: Lepszy jest jeden dzień w twoich dziedzińcach, niż tysiąc gdzie indziej. To ktoś, kto uwielbia perspektywę udania się w górę, aby oddać cześć Bogu na Syjonie.

I o tym śpiewa. No dobrze, Songs of Trust, 23. Tę też znamy.

Pan jest moim pasterzem. Musimy mieć dobre wyczucie tego, kim byli pasterze. Pasterze są dobrymi postaciami dla królów.

Są to także doskonałe liczby dla kogoś, kto z minuty na minutę bardzo troszczy się o głupie owce. I już przez to przeszliśmy, kiedy rozmawialiśmy o Izraelu na pustyni. OK, oto kilka nadrzędnych klasyfikacji sugerowanych przez wielu uczonych zajmujących się tymi zagadnieniami.

Mam jeszcze dwa, które chcę dla nas dodać. Jedno z nich brzmi: „Och, przepraszam, wybacz mi”. Zapomniałem to tu wrzucić.

Musimy się temu przyjrzeć. Powinienem był unikać animacji w tym przypadku. Oto dlaczego chcesz pojechać do Izraela i studiować.

Wiem, że masz dość słuchania tego. Ale jeśli będę to powtarzać wystarczająco długo, może coś się wydarzy. Widzieliśmy to zdjęcie ostatni raz.

To jest tutaj miasto Dawida. To wszystko, co obejmowało tutaj miasto Dawida. Tutaj później Salomon zamierza zbudować świątynię.

Kiedy patrzysz, szczególnie jeśli stoisz właśnie tutaj, patrzysz w górę, bez względu na to, w którą stronę patrzysz. Góry na wschodzie, Cedron na południu, Wzgórze Południowe na zachodzie, Wzgórze Zachodnie i Dolina Hinnom, a dalej góry tam, a nawet Wzgórze Świątynne. W każdym kierunku, w którym spojrzysz, na północ, południe, wschód, zachód, gdy jesteś na Górze Syjon, patrzysz w górę, cytując górę Syjon.

A zatem dwa z naszych Psalmów mają nieco inny posmak, prawda? Wznoszę oczy ku wzgórzom. Skąd nadejdzie moja pomoc? Pomoc moja przychodzi od Pana, który stworzył niebo i ziemię. A potem Psalm mówi dalej o Panu, który nie drzemie i nie śpi, ale się o nas troszczy.

Ale znowu, umieść to w kontekście geograficznym. Rozwija zupełnie inny wymiar. Podobnie Psalm 125, werset drugi.

Gdy góry otaczają Jerozolimę, możesz teraz poczuć tego smak. Oto mała Jerozolima za czasów Dawida. Tak więc Pan otacza swój lud, teraz i na wieki.

Góry, jak powiedzieliśmy wcześniej, nie poruszają się zbyt szybko. Przejdźmy teraz do tego, co miałem zamiar zrobić dalej. Kategorie.

Chciałbym zwrócić szczególną uwagę na te Psalmy, które są Psalmami Mesjaszowymi. Strukturalnie każdy z nich może pasować do niektórych z tych innych kategorii. Są one jednak ważne, ponieważ rzeczywiście skupiają się na kimś, kto jest namaszczone.

Nasze angielskie słowo Mesjasz pochodzi od hebrajskiego słowa Masziach, które oznacza być posmarowanym olejem lub namaszczonym olejem. Mesjasz jest Hebrajczykiem, Christos jest Grekiem, a zatem Jezus Chrystus jest Jezusem, Namaszczonym. Takie były role, szczególnie w naszym Pierwszym Testamencie, królów i kapłanów.

Niektórzy prorocy również, ale szczególnie królowie i kapłani. Istnieją więcej niż dwa Psalmi mesjańskie, ale chcę, żebyś poznał te dwa. Przede wszystkim Psalm 22.

I oczywiście, gdzie jest wypowiadany ten Psalm, kiedy czytamy Nowy Testament? To Jezus na krzyżu, prawda? Boże mój, Boże mój, czemuś mnie opuścił? To jest Jezus wiszący na krzyżu i w tym momencie wylany jest na niego gniew Boży przeciwko wszelkim ludzkim grzechom i nieopisanemu oddzieleniu osób Trójcy. Bóg Ojciec zwracając swój gniew na Boga Syna, a także odwracając się od Niego. Dokończyła kontemplacja na Wielki Post.

I oczywiście to nie wszystko, co znajduje się w Psalmie 22. To jest pierwsze zdanie. Odbiorcy, a przynajmniej ci, którzy znali ich tekst, znaliby też resztę.

Wszyscy, którzy mnie widzą, drwią ze mnie. Rzucają obelgi, kręcąc głowami. Ufa Panu.

Niech Pan go ocali. Niech go wybawi, bo go uszczęśliwia. W Ewangelii Mateusza 26 widzimy, że tłumy mówią takie rzeczy.

Idąc dalej, werset 16. Przebili moje ręce i nogi. Umiem policzyć kości.

Dzielą między siebie moje szaty i rzucają losy o moje ubranie. Widzicie więc aspekty tego Psalmu, które pierwotnie były Psalmem Dawida, teraz osiagające pełnię w służbie Chrystusa na krzyżu i wszystkie rzeczy, które były jej nieodłączną częścią. Podobnie nie są to jedyne dwa psalmy mesjańskie, ale musimy przyjrzeć się także temu, ponieważ nawiązuje do postaci Melchizedeka, którą znamy z Księgi Rodzaju 14.

Psalm ten rozpoczyna się bardzo wyraźnie, nawiązując do motywów królewskich. Pan mówi mojemu Panu: usiądź po mojej prawicy, aż uczynię twoich wrogów podnóżkiem dla twoich stóp. Werset ten jest cytowany w Nowym Testamencie wiele razy, kiedy Jezus toczy konfrontację ze swoimi przeciwnikami, prawda? Jest to wyraźne odniesienie mesjańskie.

Pan powiedział mojemu Panu, mówiąc Dawidowi, że Jezus użyje tego, aby rzucić wyzwanie swoim przeciwnikom, ale nie jest to tylko aspekt królewski. Spójrz na werset czwarty. Pan przysiągł i nie zmieni zdania.

Jesteś kapłanem na wieki według porządku Melchizedeka – to jedyne inne miejsce w Pierwszym Testamencie, gdzie pojawia się Melchizedek. I jak powiedzieliśmy dawno temu, w związku z rozdziałem Rodzaju 14, autor Listu do Hebrajczyków łączy te dwa rozdziały, zarówno Księgę Rodzaju 14, jak i Psalm 110, mówiąc o Jezusie i Melchizedeku, przy czym Melchizedek z pewnością jest zapowiedzią Jezusa jako wielkiego arcykapłana.

Znowu więcej psalmów mesjańskich. Musimy zająć się jeszcze jedną kategorią, a są nią psalmy przekleństwa lub, jeśli wolisz wymawiać to inaczej, psalmy przekleństwa, w zależności od tego, czy chcesz być w tej kwestii Amerykaninem, czy Brytyjczykiem. Co to jest psalm przeklinający? Co dzieje się w jednej z tych rzeczy? Co to jest przekleństwo? Gwarantuję ci, że nie chcesz, żeby ktoś o tobie mówił.

To przekleństwo. Są to psalmy, które wyraźnie proszą Boga, aby przeklął ludzi. Ponieważ jesteśmy na 110, cofniemy się do 199 i pozwólcie, że przeczytam część.

Boże, którego wysławiam, nie milcz, bo ludzie niegodziwi i podstępni otworzyli na mnie usta swoje. Mówili przeciwko mnie kłamliwymi językami, otaczają mnie słowami nienawiści. Atakują mnie bez powodu, a on dalej mówi, jak naprawdę odrażający i łamiący przymierza są ci ludzie.

Zwróć uwagę na to, co mówi, zaczynając od wersetu szóstego. Wyznacz złego człowieka, aby mu się przeciwstawił. Pozwól szatanowi, twój NIV mówi oskarżyciel.

Ha-Szatan to przepraszam, a nie ha szatan to szatan, to hebrajskie słowo. Kiedy będzie sądzony, niech zostanie uznany za winnego.

Niech jego modlitwy go potępią. Niech dni jego będą nieliczne. Innymi słowy, czy mógłbyś go po prostu zabić? Cóż, tak się mówi.

Niech jego dzieci będą bez ojca. Niech jego żona zostanie wdową. Niech jego dzieci będą tułającymi się żebrakami.

Niech zostaną wypędzeni ze swoich zrujnowanych domów i tak dalej, i dalej, i dalej. A potem werset 16. Nigdy nie myślał o czynieniu dobroci i zaszczuwał na śmierć biednych, potrzebujących i tych o złamanym sercach.

Uwielbiał wymawiać przekleństwa. Dzieje się tu między innymi tak, że psalmista prosi Boga o karę miarą za miarę. Teraz dzieje się więcej.

Zamierzam to omówić za minutę. Gdybyśmy mieli czas, poprosiłbym Cię o przemyślenie tej kwestii, ale pozwól mi zobaczyć, czy uda mi się przez to przejść samodzielnie, ponieważ jest już prawie 22:00. Należy jednak pamiętać o sprawiedliwości miarą za miarkę.

Psalmista mówi: ten facet przeklął. I jest napisane, że idzie dalej. Nosił przekleństwo jako szatę.

Jest to więc coś nieodłącznego od tego, kim jest i jak manifestuje się wśród ludzi. I tak, Bóg został poproszony, aby postąpić z tą osobą tak, jak on postępuje z innymi. To jest problem.

Oprócz tego, co właśnie powiedziałem, oto kilka kwestii do przemyślenia. A tak przy okazji, wiem, że to naprawdę zniechęcający sposób na zakończenie wykładu. Ale z drugiej strony może nam to choć trochę pomoże.

Te psalmy są częścią Pisma Świętego. Innymi słowy, nie możemy wziąć nożyczek, wyciąć ich i powiedzieć: nie podoba mi się ten. Oni tam są.

Oni tam są i musimy o nich myśleć. I tak naprawdę najważniejsza jest druga kula. Autor prosi Boga, aby się tym zajął.

Większość z nas, gdy znajdziemy się w tego rodzaju sytuacjach, w których wydarzyła się niesprawiedliwość, lubi wziąć to na siebie. Oj, nie wychodzimy z mieczem i nie odcinamy komuś głowy. Ale werbalnie często robimy to samo, rozprzestrzeniając wszędzie najróżniejsze rzeczy.

A psalmista tego nie zrobił. Nie szuka zemsty ani werbalnie, ani w żaden inny sposób. Prosi Boga, aby zatroszczył się o problem, co jest oczywiście najlepszym miejscem, aby to zrobić i podjąć tę kwestię.

Gdy czytasz cały psalm, są też inne psalmy, jak powiedziałem, 140, a następnie fragmenty szeregu innych psalmów. Swoją drogą, rozumiesz o co chodzi? To pojawia się wielokrotnie w psalmach. Musi to być poważny problem, radzenie sobie z niesprawiedliwością, radzenie sobie z ludźmi, którzy są po prostu źli.

Pisarz troszczy się o chwałę Bożą. Uznaje także, tak jak my, że jest grzesznikiem i jak nikt inny potrzebuje Bożego miłosierdzia.

Tyle, że w tym kontekście druga osoba działała całkowicie sprzecznie z zobowiązaniami przymierza, zgodnie z którymi wszyscy żyją. Swoją drogą, co ciekawe, fragmenty tego psalmu pojawiają się w Dziejach Apostolskich, gdy pojawia się wzmianka o Judaszu. I wreszcie, koniec z napawaniem się upadkiem wroga i

nadzieją oraz perspektywą, że jeśli dana osoba rzeczywiście zostanie oddana Bożemu leczeniu, karze, która może przynieść, może po prostu przynieść skruchę.

Wiem, że to już przeszłość. Chętnie poproszę o komentarze, ale musicie biec do kaplicy. Zatem do zobaczenia w środę, wszyscy przygotowani do egzaminu.